

kursusvirksomhed og dels i form af rådgivning i forbindelse med styrelsernes planlægning og prioritering af rationaliseringsopgaverne samt vejledning ved rationaliseringens gennemførelse.

Foruden bistanden til de enkelte styrelser havde rådet selv tilrettelagt og gennemført undersøgelser af rationaliseringsopgaver, der berørte flere eller samtlige styrelser, såkaldt tværgående undersøgelser.

Der var nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for de interesserede ministerier med henblik på en koordinering af central-administrationens strukturrationaliseringsarbejde med de strukturændringer af den lokale administration, som forventedes iværksat som følge af kommunalreformen. En del af dette udvalgs opgave var at pege på mulighederne for at gennemføre en øget decentralisering og dekoncentration af den offentlige forvaltning.

I snæver sammenhæng med strukturproblemerne stod personalepolitikken. Ministeren pegede i denne forbindelse på det igangværende arbejde i tjenestemandskommissionen, som bl. a. tog sigte på at løse det nuværende stive system op gennem større ansættelsesområder, smidigere lønfastsættelse og friere lønindplacering.

En af administrationsrådets vigtigste opgaver vedrørte mulighederne for anvendelse af elektronisk databehandling inden for forvaltningen. Rådets sekretariat fungerede som sagkyndig rådgiver i sager om anskaffelse af EDB-materiel til forvaltningen og havde medvirket ved behandlingen af en stor række enkelt-sager.

Der var taget skridt til at imødegå det efterhånden kritiske behov for egentligt EDB-fagligt personale.

Ministeren omtalte derefter rationaliseringsvirksomheden i enkelte styrelser og institutioner og sluttede med kort at omtale de tanker, regeringen havde gjort sig med henblik på en intensivering af rationaliseringsbestræbelserne.

Lysholt Hansen (S) fremhævede, at hans parti var meget positivt indstillet over for enhver fornuftig rationaliseringsbestræbelse, hvilket bl. a. arbejdet i finansudvalget havde vist. Disse bestræbelser måtte imidlertid udfoldes af folketingets partier i fælleskab, f. eks. i folketingets investeringsudvalg, og det faktum, at forespørgslen kun var fremsat af tre af folketingets partier, gav efter hans opfattelse debatten et partipolitisk præg.

Det var vel formelt rigtigt, at ministrene havde answeret for den offentlige administration, men folketingets partier gjorde klogt i at erkende, at også de havde et ansvar at bære. Det var i folketinget, de love blev til, som administrationen blev sat til at forvalte.

Ib Thyregod (V) betonedede, at administrationsrådet måtte gøres uafhængigt af regeringen, og at folketinget skulle have mulighed for løbende at følge med i arbejdet.

Med hensyn til rationalisering var der navnlig tre områder, hvor man først og fremmest burde sætte ind: en decentralisering af admini-